

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB10 : 1849

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB10 : 1849", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 21*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Jette Knudsen; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2003 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb10-txt-shoot-n16.pdf> (tilgået 01. august 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 21

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

NB10:16

NB. NB

NB.

Der maa nu passes nøie paa; der skal svinges.

Der er for mig tre Muligheder. 1) at træde ligefrem afgjørende op i Virkeligheden i Character af det Overordentlige, miskjendende, at jeg dog væsentlig er Digter, at jeg væsentlig digterisk (om end ualmindelig ethisk for en Digter m: H: t: at udtrykke, at ville være det Digtede) har forholdt mig til det, miskjendende at jeg har havt en tilfældig Begunstigelse: Formue. - Dette vilde være usandt af mig, og er mig derfor umuligt. 2) At trække Alt tilbage Digterisk i mig som Digter og da personligt ganske indrette mig i Livet som Digter, søge Digter-Fiernheden, for at undgaae enhver Anledning til Forvexlingen om jeg nu selv eksistentielt er det Digtede. Deri var der Mening. 3) At søge en Embedsstilling, mit oprindelige Forsæt.

Men Sagen er, min pecuniaire Bekymring og især i disse forvirrede Tider har taget lidt paa mig. Med denne Begunstigelse vilde jeg kunde holde mig paa Spidsen trods al Menneskenes Mishandling og være det Digtede tilnærmelsesviis. Men hiin Bekymring har gnavet lidt paa det Dialektiskes Spænding i min Aand, og saa har Mishandlingen og alt det Væmmelige, jeg døier, gjort mig lidt utaalmodig, saa jeg nær var gaaet hen og sagt Noget om mig, (vistnok endnu saa dialektisk at jeg ikke sagde jeg var, men at jeg havde været det) Noget, som vel ikke er usandt, men som jeg religieust har anseet for min Pligt at bevare i Selvfornegtelse, og altsaa heller ikke consequent kan gjøre det end nok saa skiult aabenbart, hvori det ligger.

~~Derfor kan N° 2 af en *Cyclus ethisk-religieuse Afhandlinger* (det Almene — den Enkelte — den særlige Enkelte) heller ikke gaae ud. Trods alle Exceptioner vil den blive forstaaet om mig, og indeholder jo ogsaa Forklaringen af Forførerens Dagbog, skjøndt den dog mindst vilde blive forstaaet derom, men snarere om, at jeg udsatte mig for Pøbelen.~~